

fler Beslutningen; men Udtrykket er ikke ganske klart.

Det forekommer mig, at man, naar man, saaledes som steet er i § 13, søger at stille Næringen i Kjøbstæderne og Kjøbstadsdistricterne paa en vis lige Fod, da tillige maatte afgjøre det Spørgsmaal under Et, hvad der var bunden Næring og hvad der var fri Næring i Kjøbstæderne og Kjøbstadsdistricterne — man kunde maaffee kalde dem Næringsdistricter for i Korthed at betegne selve Tanken — og jeg troer ikke, at der kunde være Noget iveien for, at man ved et Regulativ bestemte for hver enkelt Kjøbstad og dens Næringsdistrict, hvilke Næringsveie der skulde ansees for at være bundne og hvilke Næringsveie der skulde være frie. Jeg skjønner ikke, at der kan være Noget til Hinder derfor, da jeg seer, at alle de bundne Næringsveie skulde classificeres og inddeles i 4 Klasser; men kunne de inddeles i 4 Klasser, saa kan man lige saa godt give et Regulativ, hvori der overhovedet bestemmes, hvilke Næringsveie der ere bundne og hvilke der ere frie, og jeg finder da, at det er en Selsølg, at da ikke mindre Kjøbstæderne end Amtsraadene faae Læilighed til derom at yttre sig. Samme 1ste § giver i en anden Henseende, saaledes forekommer det mig, Anledning til Tvivl. Naar det nemlig i Slutningen af den første Passus hedder: „Den, som udøver saadant Erhverv, førend Udkomsten er tilstede, straffes for uberettiget Næringsbrug,“ saa maatte man jo antage, og det er vistnok ogsaa Tilfældet, at dette Spørgsmaal henhører under Domstolenes Afgjørelse; men derimod er det ikke klart, hvorledes den administrative Afgjørelse forholder sig hertil, den administrative Afgjørelse, som ogsaa bestemmer, hvorvidt Næringen kan drives uden Borgerskab eller Næringsbeviis. Er det Meningen, at det er Administrationen, altsaa i sidste Instants Indenrigsministeriet, der afgjør, hvad der i en Kjøbstad og dens Næringsdistrict fordrer Næringsbeviis, og naar saa det har fundet Sted, skal saa vedkommende Domstol dømme derefter, eller er det den tilladt, hvilket jeg vilde finde rigtigt, aldeles ikke at tage noget Hensyn til den Mening, som Administrationen maatte have om en Handling, som

den anseer for uberettiget Næringsbrug, men som den Vedkommende anseer sig berettiget til at drive? Ogsaa dette forekommer mig kunde trænge til en nærmere Bestemmelse. Derfor min Tanker om, at man for en Kjøbstad og dens Næringsdistrict skulde affatte et saadant Regulativ, træder ilive, saa vilde det være en Selsølg, at Enhver, der driver andre Næringsveie end de, der staae i Regulativet, drive en fri Næring og kunne ikke drages til Ansvar. Det forekommer mig ogsaa, at det var særdeles ønskeligt, at der herskede Klarhed i saa Henseende; thi det er vistnok Noget, som paa mange Steder er i allerhøieste Grad tvivlsomt. Et saadant Regulativ kunde man jo revidere efter 5 eller 10 Aars Forløb, som man selv vilde.

Jeg kan heller ikke nægte, at det i det Hele taget forekommer mig, som om den administrative Myndighed træder noget for stærkt frem igjennem hele Lovforslaget. Vi have saaledes her i Slutningen af den 1ste § seet lidt Spor deraf, og i en anden § aabnes der Politimagten en meget alvorlig Indflydelse med Hensyn til de Næringer, der have en ubehagelig Lugt, gjøre megen Larm eller frembringe Røg; men naar vi tage de Næringsveie bort, som forarsage Lugt, Larm og Røg, saa er det virkelig ikke saa overordentlig mange, der blive tilbage. Det forekommer mig, at der ialtsald maatte aabnes Udset til, at dette Forhold nærmere kunde ordnes ad Lovgivningsveien. Gaae vi videre i Udkastet til § 27, saa er der atter her gjort et saadant Forhold med Hensyn til Administrationen, idet der nemlig deri staaer, at naar der opstaaer Tvivl, om en Næring falder ind under de i den indholdte Forbud, eller som fabrikmæssigt kan tilstedes uden Hensyn til Afstanden fra Kjøbstaden, saa afgjøres Spørgsmaalet af Indenrigsministeriet. Her fremtræder det samme Spørgsmaal, som jeg før omtalte, nemlig det, om den Vedkommende skal dømmes efter, hvad Indenrigsministeriet har resolveret, eller om Dommen kan sælles uden Hensyn dertil. Med Hensyn til § 57 skal jeg bemærke, at man der egentlig har været i Forlegenhed med en vanskelig Ting, nemlig med at gjøre Forskjel